

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Písku rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Martina Krále a přísedících Ludmily Hejnové a JUDr. Vladimíra Souhrady v hlavním líčení konaném dne 21. 6. 2023 v trestní věci obžalovaného [REDAKCE] **takto:**

Obžalovaný:

[REDAKCE]
[REDAKCE],

se uznává vinným, že

1. v přesně nezjištěné době nejméně od května 2015 do přesně nezjištěné doby nejméně do listopadu 2021, v [REDAKCE], v místě jejich tehdejšího společného bydliště, napadal svou družku [REDAKCE], kdy jí po dobu soužití bezdůvodně verbálně napadal hrubě vulgárními výrazy, napadal ji i fyzicky, údery otevřenou dlaní přes obličej, údery pěstí do hlavy, údery a kopy do těla, utvrzoval jí v tom, že se nedokáže postarat o děti, zakazoval jí jezdit bez jeho doprovodu za její rodinou, bez jeho souhlasu nebo doprovodu jí povoloval chodit pouze do zaměstnání, kde jí následně telefonicky kontroloval a požadoval, aby ze zaměstnání chodila přímo domů, vyvolával žárlivé scény a výčitkami v ní vzbuzoval pochybnosti o jejích schopnostech, přičemž [REDAKCE] toto jeho jednání po celou dobu pocítovala jako těžké příkoří,

2. dne 7. 4. 2022 v [REDAKCE] v místě jeho současného bydliště, v době, kdy u něj byla na návštěvě bývalá družka [REDAKCE], v úmyslu uspokojit svůj sexuální pud, si na této začal vynucovat pohlavní styk, kdy jí nejprve uchopil za

ruce a začal jí vyhrožovat, že s ním bude "spát, nebo jí zabije, že je mu jedno, jestli půjde do kriminálu", poté, kdy jej odmítala a odstrkovala od sebe, ji uchopil za krk a držel ji v pevném sevření, čímž jí způsobil drobné oděrky na krku, když se ■■■■■ snažila ze sevření vyprostit, ji svalil na zem, kde na ni nalehnul celým tělem, začal uvolňovat svůj penis z kalhot a vynucovat si pohlavní styk, na prosby ■■■■■ reagoval tak, že ji pustí, pokud s ním bude mít pohlavní styk, čemuž se ■■■■■ z obavy o svůj život podvolila, a poté, co ji pustil ze sevření, jej na jeho pokyn orálně uspokojila, následně ji odvedl do vedlejšího pokoje, kde se opětovně dožadoval pohlavního styku, kde mu ■■■■■ opakovaně sdělila, že s ním nechce nic mít, avšak po jeho dalším nátlaku a pohrůžkách, ze strachu přistoupila na jeho požadavky, svlékla se a opět jej orálně uspokojila, když došlo k jeho vyvrcholení, následně ■■■■■ zasunul svůj penis do její vagíny a vykonal na ní i vaginální pohlavní styk, po jehož ukončení se dožadoval jejího slibu mlčenlivosti, načež ji nechal z bytu odejít,

tedy

- 1) týral osobu blízkou žijící se ním ve společném obydlí a čin páchal po delší dobu,
- 2) jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží,

čímž spáchal

- 1) zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku a
- 2) zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

a za to se odsuzuje

podle § 185 odst. 2, § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému** trestu odnětí svobody v trvání **3 (tří) let**.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **5 (pěti) let**.

Odůvodnění:

1. Z důkazů, které byly v hlavním líčení provedeny soud zjistil a za prokázaný považuje skutkový stav věci, který je podrobně popsán ve výroku tohoto rozhodnutí. Bylo prokázáno, že obžalovaný v době společného soužití nejméně od května 2015 do listopadu 2021 opakovaně verbálně napadal svou tehdejší družku, poškozenou ■■■■■, kdy ji napadal fyzickými údery otevřenou dlaní, pěstí do hlavy a údery a kopy do těla, utvrzoval ji o tom, že se nedokáže postarat o děti, zakazoval ji kontakt se svými známými, navštěvovat své rodiče, povoloval ji chodit pouze do zaměstnání, kde jí kontroloval, vyžadoval, aby chodila přímo domů a dělal žárlivé scény. Opakovaně tímto jednáním v ní vyvolával pochybnosti o jejích schopnostech, přičemž tato jednání obžalovaného poškozená ■■■■■ vnímala jako těžké příkoří. Tohoto jednání se obžalovaný dopouštěl do té doby než poškozená opustila společnou domácnost, kterou do té doby s obžalovaným vedla. Dále obžalovaný dne 7. 4. 2022 v době návštěvy ■■■■■ u něj v bytě si na poškozené vynucoval pohlavní styk, a to způsobem tak, jak je

popsán pod bodem 2 výroku tohoto rozsudku, kdy na poškozené vykonal orální i vaginální pohlavní styk.

2. Obžalovaný ve své výpovědi popíral, že by se jednání, které mu bylo kladeno vůči poškozené, dopouštěl. Pokud se týká údajného týrání poškozené, obžalovaný uvedl, že poškozenou v žádném případě netýral, vyjádřil se k tomu, jakým způsobem se seznámili a začalo jejich vzájemné soužití. Obžalovaný vypověděl, že poškozená se nestarala o děti, měla jiné známosti, nechodila do práce. Pokud chodila pomáhat do divadla v [REDAKCE], bylo to proto, že tam měla známost s jiným mužem. Obžalovaný popíral, že by jí kontroloval, že by jí zakazoval kontakt s rodinou, připustil pouze, že nechtěl, aby se s rodinou stýkala, protože pěstovali marihuanu. Připustil, že jednou poškozenou udeřil, ale bylo to omylem v nějaké šarvátce s jiným mužem.
3. Obžalovaný ve své výpovědi rovněž popsal údajné znásilnění z jeho strany, kdy popřel, že by se na poškozené za užití násilí domáhal sexu. Uvedl, že ze strany poškozené se jednalo o dobrovolný sex, ona měla vždy v rámci jejich soužití ráda tvrdý sex. Uvedl, že poškozená byla u něj, protože řešil se správkyní konkurzní podstaty svou insolvenční. Když skončilo jednání se správkyní sama poškozená vyvinula aktivitu, která přešla v sex. Vzhledem k tomu, že obžalovaný události u hlavního líčení popisoval méně podrobně než v rámci přípravného řízení byla postupem podle § 207 odst. 2 trestního řádu čtena jeho výpověď z přípravného řízení, kdy obžalovaný podrobně popsal, jakým způsobem došlo k pohlavnímu styku mezi ním a poškozenou, kdy z této výpovědi lze konstatovat, že se ze strany poškozené jednalo o dobrovolný pohlavní styk, podrobně se vyjadřoval i k jejich vzájemnému soužití a k údajnému týrání z jeho strany, kdy i v rámci přípravného řízení svou vinu popíral.
4. Poškozená [REDAKCE] ve své výpovědi popisovala, jakým způsobem se seznámila s obžalovaným, kdy začali v roce 2015 žít v bytě u pana Kužela v Písku, kdy poškozená otěhotněla a následně obžalovaný začal ve zvýšené míře konzumovat alkoholické nápoje, kdy poprvé jí volala barmanka, ať si pro obžalovaného přijde do hospody na Mírové náměstí, kdy jí obžalovaný dal ránu, kdy poté, pokud se obžalovanému něco nelíbilo, fyzicky ji napadl. Svědkyně připustila, že k tomu nedocházelo každý den, ale obžalovaný jí fyzicky napadal i za to, že jí někdo olajkoval fotografii na sociálních sítích. Poškozená uvedla, že obžalovaný nechodil do zaměstnání, žádné peníze jí nedával, musela finanční prostředky zajišťovat ona sama. Když chodila do zaměstnání obžalovaný ji kontroloval. K fyzickým útokům z jeho strany docházelo v době, když byl na ní naštvaný. Obžalovaný jí podezříval ze vztahu s jinými muži. Svědkyně uvedla, že obžalovaný rovněž vyhrožoval jednou, že jí mačetou usekne hlavu. U nadávek a výhrůžek násilného jednání ze strany obžalovaného byly občas její děti, zejména nejstarší syn [REDAKCE], kterého má z předchozího vztahu. Svědkyně připustila, že až v době, kdy se stěhovala ze společné domácnosti s obžalovaným měla poměr s jiným mužem, ale jednalo se o krátkodobou záležitost. Poškozená vypověděla, že kromě ní obžalovaný vyhrožoval i její rodině, konkrétně matce, že jí podřeže, pošle na ní třicet Rumunů apod.
5. K bodu 2 výroku rozsudku poškozená uvedla, že ten den šla k obžalovanému, který řešil otázky své insolvence s insolvenční správkyní. Poté, co toto jednání skončilo začal si obžalovaný na poškozené vynucovat pohlavní styk. Svědkyně chtěla, aby jí obžalovaný pustil, jinak že zavolá policii. V tu chvíli se chování obžalovaného změnilo, držel jí násilím, chtěla z bytu odejít, nechtěla s ním mít pohlavní styk, který si následně obžalovaný vynutil násilím. Poté, co došlo k pohlavnímu styku chtěl obžalovaný po

poškozené, aby napsala na papír, že celou událost nikde neoznámí. Poté co odešla z bytu volala kamarádce [REDAKCE] a poté věc oznámila na policii.

6. Vzhledem k tomu, že poškozená násilí ze strany obžalovaného nepopisovala do detailů tak, jako v přípravném řízení byla postupem podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu čtena její výpověď, kterou učinila v rámci přípravného řízení, kdy se podrobně vyjádřila k násilnému jednání ze strany obžalovaného, i k tomu, jakým způsobem si na ní pohlavní styk vynucoval. Svědkyně připustila, že poté co opustila společnou domácnost měla i poté s obžalovaným pohlavní styk, ale to se jednalo vždy o pohlavní styk dobrovolný, v tomto případě s ním pohlavní styk mít nechtěla, tento si obžalovaný vynutil násilím, poškozená se tomuto bránila a podvolila se až poté, co obžalovaný užil vůči ní násilí.
7. K doplňujícím dotazům svědkyně uvedla, že ke konfliktům docházelo v průběhu jejich soužití zhruba jednou za měsíc, kdy byla fyzicky napadena, hádky byly v podstatě každý den, připustila ve své výpovědi, že se s obžalovaným hádala, možná byla vulgární, ale nenapadala ho fyzicky. Uvedla, že nemohla chodit sama ven, protože jí podezříval, že má vztahy s jinými muži. Ke konfliktům docházelo především doma, ven spolu nechodili, obžalovaný jí zakazoval i návštěvy u rodičů, pokud k rodičům poškozené přijeli, přetvařovali se, že vztah je v pořádku. V průběhu hádek obžalovaný poškozenou vulgárně urážel, fyzicky ji napadl pouze v několika případech.
8. Svědkyně [REDAKCE] ve své výpovědi uvedla, že je kamarádkou obžalované, znají se asi čtyři roky. Poškozená se jí svěřovala k jakým problémům dochází mezi ní a obžalovaným v průběhu jejich soužití. Jednou ona sama na diskotéce byla svědkem toho, jak obžalovaný poškozené volal, měla hovor na hlasitý odposlech a vyhrožoval jí, že ji zabije mačetou. Jinak přímo u žádného incidentu osobně nebyla. Svědkyně potvrdila, že poškozená se jí svěřila, že jí obžalovaný vyhrožuje, že ubližuje synovi. V době, kdy poškozená žila s obžalovaným se moc nescházely, kontakt mezi svědkyní a poškozenou je intenzivnější až v současné době, kdy soužití mezi obžalovaným a poškozenou skončilo. Stýkaly se v době soužití s obžalovaným většinou když nebyl doma. Svědkyně uvedla, že i v současné době obžalovaný po SMS zprávách poškozené vyhrožuje. Ke znásilnění, ke kterému mělo dojít 7. dubna, které je popsáno pod bodem 2 výroku rozsudku svědkyně uvedla, že poškozená jí volala, do telefonu plakala, svěřila se, co se jí stalo, společně věc oznámili na policii. Říkala jí, že ji obžalovaný škrtil, nemohla dýchat, a proto se násilí podvolila, protože se bála o svůj život. Svědkyně potvrdila, že i po skončení soužití poškozená s obžalovaným měla pohlavní styk.
9. Svědkyně [REDAKCE] jako sestra poškozené, uvedla, že její sestra žila s obžalovaným sedm let, seznámili se v [REDAKCE], žili v [REDAKCE]. Svědkyně uvedla, že ví o tom, že docházelo mezi obžalovaným a poškozenou k hádkám, házeli na sebe věci, přičemž v tomto směru byl aktivnější spíše obžalovaný, občas zaslechla, že obžalovaný poškozené, tedy její sestře, vyhrožoval, že ji zabije, nadával jí, že je to kurva, děvka apod. Svědkyně potvrdila, že poškozená se s obžalovaným hádala, ale spíše se bránila jeho útokům. Uvedla, že ví o tom, že v průběhu jejich soužití hodil obžalovaný po poškozené skleničku a nůž, u toho osobně byla. Uvedla, že ke zranění tehdy asi nedošlo. V průběhu soužití k rodičům do [REDAKCE] moc nejzdili, poškozená, jako její sestra tam také nejzdila, když přijeli, tak spolu. O znásilnění se dozvěděla až poté, kdy k tomu mělo dojít. Vypověděla, že jejich finanční situace nebyla dobrá, půjčovali si finanční prostředky od otce poškozené. Ve své výpovědi svědkyně uvedla, že na poškozené v průběhu hádek byl vidět strach.

10. Svědek [REDACTED], jako otec poškozené uvedl, že o soukromí a jejich vzájemném soužití toho moc neví, na návštěvě byl za vnučaty jednou za čtrnáct dnů, jednalo se o krátkodobé návštěvy, dcera k nim nejezdila, byli tam spolu jenom asi dvakrát. Jemu osobně nikdo nic o nějakých hádkách a incidentech neříkal, on sám očitým svědkem ničeho nebyl. Uvedl, že poškozená jej požádala o finanční půjčku.
11. Svědkyně [REDACTED], jako matka poškozené vypověděla, že v průběhu soužití začalo docházet k tomu, že obžalovaný poškozené různé věci zakazoval, nesměla k ní jezdit, nadával jí, nadával dětem, vyhrožoval i jí osobně, že na ní pošle Rumuny s mačetou. Svědkyně připustila, že občas na návštěvy její dcera s obžalovaným přijeli, musel mít všechno pod kontrolou. Uvedla, že ona sama žádným hádkám přítomna nebyla.
12. Svědek [REDACTED] jako policista uvedl, že řešil případ znásilnění na základě oznámení poškozené, dojeli na místo bydliště obžalovaného, který byl vyzván, aby se dostavil na územní odbor, byl následně zadržen. Svědek uvedl, že obžalovaného jednou potkal, když šel z práce, na lavičce u [REDACTED], obžalovaný jej zastavil, svěřoval se, že má s poškozenou nějaké problémy, byl lítostivý, plačtivý, na místo se krátce poté dostavila poškozená, která obžalovaného osočila, že dělá nějaké divadlo. Na svědka záležitost působila tak, že obžalovanému je líto, že je trestně stíhaný. Pokud se týká vzájemné komunikace mezi obžalovaným a poškozenou pak uvedl, že na něj nepůsobila nikterak zvláště, protože často řeší případy v obdobných sociálních skupinách, kde takový typ agresivnější komunikace je běžný.
13. [REDACTED], jako pronajímatel bytu, ve kterém obžalovaný s poškozenou bydleli uvedl, že na místě obžalovaný bydlí stále, poškozená nebydlí asi rok a půl. Občas k nim do domácnosti docházel, v jeho přítomnosti konflikty neprobíhaly. Za dobu jejich soužití vznikl na bytě dluh asi 64 000 Kč, dohodli se, že každý zaplatí polovinu, dluh uhrazený není.
14. Se souhlasem státního zástupce a obžalovaného byl čten protokol o výsledku svědka [REDACTED] nejstaršího syna poškozené, který se vyjadřoval ve své výpovědi zejména k soužití mezi obžalovaným a poškozenou, kdy o obžalovaném mluví jako o tat'kovi. Svědek [REDACTED] uvedl, že jednou slyšel, jak obžalovaný poškozené vyhrožuje, že za to půjde do vězení, že fetuje, že jí zabije mačetou, že jí seberou děti. Uvedl, že obžalovaný se s poškozenou často hádal, oba byli sprostí. Uvedl, že ví o tom, že obžalovaný poškozenou udeřil, hodil jí na koberec, poškozená obžalovaného nikdy neudeřila.
15. Se souhlasem státního zástupce a obžalovaného byl v hlavním líčení čten znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie se specializací klinická psychologie, kdy se znalec vyjadřoval k osobnosti poškozené [REDACTED]. Uvedl, že obecná věrohodnost není významně narušena, znalec uvedl, že interpretace emočně citlivých skutečností může být mírně zkreslena potřebami a přání poškozené. Pokud se týká specifické věrohodnosti znalec u poškozené neshledal žádné skutečnosti, které by svědčily proti její specifické věrohodnosti, vyjádření poškozené ohledně soužití a sexuálního zneužití bylo v souladu s emočním prožíváním, nebyly shledány žádné známky svědčící pro zveličování negativního chování obžalovaného. U poškozené nebyly shledány známky svědčící pro přítomnost postraumatické stresové poruchy, je možno u ní konstatovat psychickou traumatizaci vzniklou chováním obžalovaného. Poškozená se nesnaží chování obžalovaného zveličovat, má vůči jeho osobě avivalentní pocity, kdy se u ní objevuje i pocit viny za nepohodu obžalovaného. Poškozená obžalovaného vnímá jako mocného, který je schopen zřítit její trestní stíhání a odebrání dětí, sebehodnocení a její

- důvěra v mateřské schopnosti je zpochybňována dlouhodobým negativním působením obžalovaného.
16. Jako listinné důkazy pak byly konstatovány důkazy zajištěné na místě činu, zejména náčrte a fotodokumentace včetně protokolu o ohledání těla obžalovaného a poškozené.
  17. Z ambulantní zprávy nemocnice v [REDAKCE], kdy byla vyšetřena po údajném znásilnění, objektivně byla zjištěna plačtivost a vystrašenost poškozené, zranění u ní nebyly shledány. Jako listinné důkazy byly konstatovány i přepis komunikace mezi obžalovaným a poškozenou prostřednictvím SMS zpráv. Z těchto důkazů vyplývá, že obžalovaný poškozenou opakovaně kontaktoval, kdy bylo zajištěné 4 622 zpráv zasílaných obžalovaným poškozené, poškozená odpovídala pouze v 600 případech.
  18. Ze zprávy OSPOD vyplývá, jakým způsobem byly upraveny poměry rodičů, tedy obžalovaného a poškozené k nezletilým dětem s tím, že nezletilé děti byly svěřeny do péče matky a otci byla stanovena povinnost hradit výživné. K péči ze strany matky nebyly shledány žádné negativní poznatky.
  19. K osobě obžalovaného byl jako listinný důkaz konstatován výpis z centrální evidence exekucí, z něhož je patrné, že proti obžalovanému je vedeno vícero exekučních řízení. Ze zprávy Městského úřadu v [REDAKCE] vyplývá, že obžalovaný byl v minulosti opakovaně projednáván pro přestupky, zejména pokud se týká napadání poškozené [REDAKCE], jednalo se o přestupky proti občanskému soužití, které byly řešeny blokovou pokutou, stejně za obdobné přestupky byla postihována i poškozená. Z opisu rejstříku trestů obžalovaného vyplývá, že tento byl jednou soudně trestán, avšak k tomuto odsouzení nelze přihlížet, neboť se osvědčil ve zkušební době podmíněného odsouzení.
  20. Veškeré důkazy soud hodnotil jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech a za prokázaný považuje skutkový stav věci, který je popsán ve výroku tohoto rozhodnutí. Pokud se týká důkazní situace je třeba uvést, že obžalovaný od samého počátku trestního řízení svou vinu, pokud se týká obou dvou žalovaných skutků, popírá, dle názoru je však naprosto spolehlivě usvědčován ostatními provedenými důkazy. Je třeba uvést, že proti obžalovanému svědčí, pokud se týká bodu 1 přímý usvědčující důkaz v podobě výpovědi poškozené [REDAKCE] [REDAKCE], která popisuje konstantně násilné a vulgární chování obžalovaného vůči její osobě i další pro ni nepřijatelné chování obžalovaného vůči ní, jako zákazy styku s rodinou, podezřívání ze vztahu s jinými muži apod. Vedle této usvědčující výpovědi jsou zde výpovědi dalších osob, které alespoň částečně byly přítomny některým incidentům, popř. se o těchto dozvěděly. Přímými účastníky a svědky těchto incidentů byli sestra poškozené [REDAKCE] která uvedla, že slyšela některé hádky mezi obžalovaným a poškozenou. Těmto útokům ze strany obžalovaného byl částečně přítomen i nezletilý syn poškozené [REDAKCE] a jednomu z incidentů pak i svědkyně [REDAKCE]. Matka obžalované [REDAKCE] rovněž potvrdila, že obžalovaný jí osobně rovněž vyhrožoval fyzickým napadením, matka poškozené, svědkyně [REDAKCE] sestra [REDAKCE] poté potvrdily, že poškozená v době soužití s obžalovaným navštěvovala své rodiče v [REDAKCE] v naprosto minimálním počtu případů a to vždy pod kontrolou obžalovaného. Kromě tohoto se svědci, zejména svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] vyjádřila i o dalších incidentech, o kterých ví zprostředkovaně z výpovědi poškozené a o kterých se dozvíдалa již v průběhu soužití poškozené s obžalovaným, ale i následně po jeho skončení. Za této situace, kdy soud i výpověď poškozené hodnotí s ohledem na závěry znaleckého posudku, které svědčí pro její obecnou a specifickou věrohodnost, kdy znalkyně uvádí, že pokud poškozená popisuje útoky ze strany obžalovaného, jsou doprovázeny emočními projevy, pak soud

nemá důvodu pochybovat o věrohodnosti výpovědi poškozené, která je nadto potvrzována i výpověďmi dalších svědků a při zjišťování skutkového stavu věci, pokud se týká bodu 1 výroku tohoto rozsudku vycházel zejména z výpovědi poškozené, která tedy uvádí, že v období soužití, tedy v době tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, obžalovaný jí vulgárně slovně napadal, vyhrožoval jí, napadal jí fyzicky, zakazoval jí kontakt se svou rodinou, zakazoval nebo omezoval kontakt s rodinou, kontroloval jí v zaměstnání apod. Soud nemá důvodu pochybovat o věrohodnosti výpovědi poškozené ■■■■■ když tato je potvrzována i dalšími provedenými důkazy tak, jak je uvedeno shora.

21. Pokud se týká jednání, jež je popsáno pod bodem 2 výroku tohoto rozsudku, zde v podstatě jediným přímým usvědčujícím důkazem je výpověď poškozené, o jejíž věrohodnosti, jak již bylo shora uvedeno, soud nemá důvodu pochybovat, když při zjišťování skutkového stavu věci, pokud se týká jednání popsaného pod bodem 1 soud vychází právě z výpovědi poškozené, kdy k bodu 1 je výpověď poškozené potvrzována i výpověďmi dalších svědků. Pokud se týká jednání, jež je popsáno pod bodem 2 výroku rozsudku, soud tedy nemá důvodu o věrohodnosti výpovědi poškozené pochybovat, kdy výpověď obžalovaného, který svou vinu popírá, je i v bodě 1 vyvrácena dalšími důkazy, nejen výpovědí samotné poškozené. Soud tak konstatuje, že obžalovaný takto vypovídá pouze ve snaze vyvinit se z případného trestního postihu, jeho výpověď považuje za nevěrohodnou, i pokud se týká bodu 2 a vychází při zjišťování skutkového stavu věci zejména z výpovědi poškozené, zejména za situace, kdy bezprostředně po znásilnění poškozená kontaktuje svou přítelkyni, svědkyni ■■■■■, kterou o všem informuje a svědkyně ■■■■■ tyto skutečnosti potvrzuje. Potvrzuje i rozpoložení poškozené bezprostředně po tom, co se s ní setkala, poté, co byla znásilněna obžalovaným, ještě v průběhu vyšetření na gynekologické ambulanci bylo lékaři zkonstatováno rozrušení a plačtivost, zcela nepochybně tedy muselo dojít ze strany poškozené k nedobrovolnému sexu s obžalovaným, nikoliv tak, jak vypovídá obžalovaný, že ze strany poškozené se jednalo o dobrovolný pohlavní styk. Soud tedy konstatuje, že i pokud se týká bodu 2, při zjišťování skutkového stavu věci vychází z výpovědi poškozené, která v tomto případě je nepřímou potvrzována znaleckým posudkem a výpovědí svědkyně ■■■■■ i lékařskou zprávou z gynekologické ambulance nemocnice v ■■■■■.
22. K právní kvalifikaci jednání obžalovaného pak uvádí, že tento pod bodem 1 spáchal zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku, kterého se dopustí ten pachatel, který týrá osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a čin spáchá po delší dobu. Jednání obžalovaného vůči poškozené tak, jak je pod bodem 1 výroku rozsudku popsáno spočívajícího v útocích verbálního charakteru, útocích fyzických, nadávkách, vyhrožování, zákazu kontaktu s rodinou, podezřívání z mimomanželských vztahů, snižování schopností poškozené, pokud se týká výchovy nezletilých dětí, je možno považovat za týrání ve smyslu ust. § 199 odst. 1 trestního zákoníku, přičemž poškozená v tu dobu s ním žila ve společném obydlí, kdy za situace, kdy spolu vedli společnou domácnost, vychovávali společně nezletilé děti, se jednalo o osobu blízkou ve smyslu citovaného ustanovení. Vzhledem k tomu, že obžalovaný se tohoto jednání dopouštěl po dobu nejméně šesti let, tedy po dobu vzájemného soužití mezi ním a poškozenou, lze konstatovat, že tohoto jednání vůči poškozené se dopouštěl po delší dobu.
23. K bodu 2 výroku tohoto rozsudku soud uvádí, že obžalovaný naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku, když tohoto trestného činu se dopustí ten pachatel, který jiného donutí násilím k pohlavnímu styku a čin spáchá souloží a jiným pohlavním stykem provedeným

způsobem srovnatelným se souloží. V tomto konkrétním případě obžalovaný užil násilí vůči poškozené, tato sama ve své výpovědi násilí, které obžalovaný vůči ní používal, popisuje, toto násilí směřovalo zcela jednoznačně k tomu, aby si na poškozené obžalovaný vynutil jak vaginální, tak orální pohlavní styk a tímto způsobem pak naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty citovaného zločinu.

24. K ukládanému trestu soud uvádí, že tento je ukládán jako trest úhrnný ve smyslu § 43 odst. 1 trestního zákoníku, neboť obžalovaný byl uznán vinným ze spáchání více trestných činů, přičemž úhrnný trest je ukládán v sazbě za trestný čin přísněji trestný, což je v tomto případě zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku. Při rozhodování o konkrétním druhu a výměře trestu soud podle ust. § 39 trestního zákoníku hodnotil povahu a závažnost jednání obžalovaného, jeho osobní, rodinné, majetkové poměry a dosavadní způsob života. Povahu a závažnost soud v tomto případě určoval s ohledem na význam chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsob provedení činu a jeho následky, okolnosti, za kterých byl čin spáchán, osobu pachatele, mírou zavinění, jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.
25. V tomto konkrétním případě povahu a závažnost jednání obžalovaného soud hodnotí s ohledem na dobu, po kterou se obžalovaný násilného jednání spočívajícího v týrání blízké osoby vůči poškozené dopouštěl, soud přihlédl i k tomu, že jednáním obžalovaného žádný závažný následek v podobě újmy na zdraví způsoben nebyl. Soud hodnotil osobu samotného obžalovaného, na kterého je nutno hledět jakoby nebyl soudně trestán, přičemž při rozhodování o druhu a výměře trestu přihlédl soud i ke skutečnosti, že v současné době obžalovaný a poškozená již nevedou společnou domácnost, kromě výchovy společných nezletilých dětí jsou v podstatě jejich vztahy v současné době ukončeny. Za této situace soud, s ohledem na osobu samotného obžalovaného, tomuto ukládal ještě podmíněný trest, tedy trest, který není spojen s omezením jeho osobní svobody, přičemž výměru tohoto trestu soud stanovil na samé horní hranici, kterou trestní zákoník umožňuje stanovit pro ukládání podmíněného trestu odnětí svobody, tedy v trvání tří let, takto výměru trestu soud stanovil zejména s ohledem na dobu, po kterou se obžalovaný jednání vůči poškozené dopouštěl, výměru trestu a délku zkušební doby soud pak stanovil i s přihlédnutím k typové závažnosti a nebezpečnosti jednání obžalovaného.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho písemného doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Písku ve dvojitě vyhotovení, jež má odkladný účinek.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li

obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr. ř.).

Je-li poškozený oprávněnou osobou dle § 2 odst. 4 zák. č. 59/2017 Sb. *o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení ve znění pozdějších předpisů*, má možnost žádat Ministerstvo spravedlnosti o uspokojení svého nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem, a to ve lhůtě 60 dnů od právní moci rozhodnutí specifikovaného v § 8 odst. 1 citovaného zákona.

Písek 21. 6. 2023

Mgr. Martin Král
předseda senátu